

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1496/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budai Központi Kerületi Bíróság 27.Bnyfi.7011/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Kovács Arthur ügyvéd útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Budai Központi Kerületi Bíróság 27.Bnyfi.7011/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege, az indítvány és a bírósági határozat alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó – jogi képviselője útján – hamis vád büntette miatt tett feljelentést a Kaposvári Regionális Nyomozó Ügyészségen (a továbbiakban: ügyészség) az ügyeiben korábban eljáró ügyészek és bírók ellen. A feljelentésben előadottakat az ügyészség az eljáró bírók, ügyészek, a rendőrség hivatásos állományú tagjai, a Pécsi Törvényszéken 13.B.299/2017. számon folyamatban volt büntetőügyben az indítványozó vádlott-társai és azok védői, valamint az indítványozó védője tekintetében hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentésként értékelte.
- [4] Az ügyészség a 2024. december 11-én kelt határozatával a feljelentést elutasította.
- [5] A feljelentést elutasító határozattal szemben az indítványozó jogi képviselője felülbírálati indítvánnyal élt, amelyben a határozat megváltoztatását és nyomozás elrendelését kérte.
- [6] A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2025. március 17-én kelt, 27.Bnyfi.7011/2025/2. számú végzésével a felülbírálati indítványt elutasította. A bíróság megállapította, hogy az ügyészség a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban:

Btk.) 305. §-ában meghatározott hivatali visszaélés büntette törvényi tényállása szempontjából figyelembe vehető valamennyi releváns tényt rögzített, és a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) feljelentés vizsgálatára vonatkozó szabályainak betartásával járt el, és alappal mellőzte a feljelentés kiegészítését, mivel az indítványozó jogi képviselője által előadottak önmagukban lehetővé tették a bűncselekmény gyanújának vizsgálatát.

- [7] A bíróság rögzítette: a hivatali visszaélés büntette célzatos bűncselekmény, amely akkor valósul meg, ha a hivatalos személy elkövető a jogellenes cél elérése érdekében a hivatali kötelezettségét egyenes szándékkal szegi meg, illetve a hivatali helyzetét, a beosztásából eredő lehetőségeit visszaélő módon kihasználva kíván jogtalan előnyhöz jutni, vagy jogtalan hátrányt okozni. Nyilvánvalóan nem sorolható ezek közé a jogilag téves döntés, téves jogalkalmazás, ami nem kívánatos, de elkerülhetetlen velejárója az állami szervek működésének (EBH2001.392.).
- [8] A bíróság utalt arra, hogy az indítványozó jogi képviselője sem a feljelentésében, sem a felülbírálati indítványában nem közölt visszaélésszerű köteleességszegő magatartásra utaló objektív adatot, az előadottakból jogtalan előny megszerzésének vagy hátrány okozásának célzata nem olvasható ki, és ennek hiányában a Btk. 305. § a) pontjában meghatározott hivatali visszaélés büntette nem lehet tényállásszerű. Arra sem merült fel adat, hogy a feljelentett személyek hatáskörükön kívül eső tevékenységet fejtettek volna ki, vagy hivatali minőségükhöz kapcsolódó jogosítványaikat társadalmi rendeltetésükkel ellentétesen gyakorolták volna (Btk. 305. § b) és c) pont).
- [9] A bíróság leszögezte: a büntetőügyben eljáró rendőrök, ügyészek és bírók tévesnek tartott intézkedése vagy döntése (konkrét ügyben az indítványozóval szembeni vádemelés) nem a büntetőjog eszközeivel üldözendő jogellenes cselekmény, még akkor sem, ha a büntetőeljárás felmentéssel zárul. A bíróság egyetértett az ügyészi határozatban megjelenő azon állásponttal, amely szerint a jogalkalmazói tevékenység esetleges hibái önmagukban nem alkalmasak a hivatali visszaélés büntette törvényi tényállása szerinti köteleességszegő magatartás megállapítására.
- [10] A bíróság a felülbírálat során arra a következtetésre jutott, hogy az ügyészség határozata megalapozott, annak indokolása a rendelkező résszel összhangban áll, az ügyészség logikai hibáktól mentesen adta indokát a feljelentés elutasításának.
- [11] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett és hiánypótlási felhívást követően kiegészített alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdésében foglalt sérelmét állítva kérte a Budai Központi Kerületi Bíróság 27.Bnyfi.7011/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a feljelentése alapján eljáró ügyészség és bíróság elmulasztotta a büntetőeljárás megindítását, nem vizsgálta teljeskörűen, hogy a feljelentés alapjául szolgáló (előzményi) ügyben történt-e a feljelentésben nem

nevesített más bűncselekmény, továbbá indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget, ezzel megsértve Alaptörvényben biztosított jogait.

- [13] Az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmét egyrészt az ellene folyamatban volt büntetőeljárással kapcsolta össze. Kifogásolta, hogy nem ismerhette meg az ellene felhozott bizonyítékokat, érdemi védekezése akadályozva volt, jogorvoslati kérelmei, beadványai, kifogásai formálisan kerültek elutasításra vagy válasz nélkül maradtak. Külön kiemelte, hogy sem ő, sem védője évekig nem ismerhette meg a vádirat alapját képező hitelszerződést, a védők nem jelezték a követelés elévülését bíróság felé, az ő ezzel kapcsolatos kifogásait a bíróság nem vizsgálta. Bár 2023-ban felmentették, rehabilitációja nem történt meg, mivel a hamis vád és hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentései elutasításra kerültek.
- [14] Másrészt az általa tett feljelentés alapján indult ügyben kifogásolta a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság munkáját. Álláspontja szerint nem foglalkoztak az általa megjelölt bűncselekményekkel, és ennek indokát sem adták, nem került sor a meghallgatására, továbbá nem foglalt állást az ügyészség a feljelentésében szereplő pénzmosás jellegű bűncselekmények kapcsán sem, megsértve ezzel a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.
- [15] Sérelmét akként összegezte, hogy az ügyészség tudatában volt annak, hogy őt hamis vád alapján hurcolták meg, így elemi érdeke fűződött ahhoz, hogy az ezen eljárásban elkövetett szabálytalanságok, törvénytelenések ne kerüljenek kivizsgálásra. Ezen állításának alátámasztásaként az indítványozó terjedelmesen ismertette az ellene folyamatban volt büntetőügy részleteit, Alaptörvényben biztosított jogainak (védelemhez való jog, „bizonyítékokhoz való hozzáférés joga”, hatékony jogorvoslathoz való jog) sérelmét e helyütt is az ellene folyamatban volt büntetőeljáráshoz kapcsolva.
- [16] A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló üggyel kapcsolatban a felülbírálati indítványa alapján eljáró bíróság eljárását kifogásolta, nevesítve, hogy nem korrigálta a nyomozás során elkövetett mulasztásokat, nem változtatta meg az ügyészség határozatát, ezzel kiüresítve és formálissá téve a jogorvoslathoz való jogot.
- [17] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [18] 3.1. Az indítványozó meghatalmazással eljáró jogi képviselője az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be.
- [19] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A felülbírálati indítványt elutasító döntés eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és erre tekintettel

alkotmányjogi panasz tárgya lehet {lásd hasonlóan: 3054/2025. (II. 14.) AB végzés, Indokolás [16]; 3269/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is teljesíti a törvényben írt feltételt.

- [20] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [21] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány e körben is megfelel a törvényben írtaknak.
- [22] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben eleget tesz; tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; valamint kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [24] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel.
- [25] Ezen feltétel teljesülésének vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó egyik megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezés tekintetében sem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást a támadott bírói döntéssel kapcsolatosan.
- [26] Az indítványozó érvei túlnyomó részben az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményét képező, ellene folyamatban volt büntetőügyre vonatkoznak. A jelen panasszal támadott bírói döntéssel kapcsolatban a tisztességes bírósági eljáráshoz, a védelemhez és a jogorvoslathoz való jog állított sérelmén keresztül kizárólag a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozó jogértelmezést vitatja, azaz törvényességi kérdéseket vet fel, a számára kedvezőtlen döntést sérelmezi.
- [27] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd: 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3201/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak

indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

[29] Jelen esetben a bíróság a Be. 817/F. § (1) bekezdésében foglaltak szerint eljárva bírálta felül a felülbírálati indítványt, megvizsgálva az ügyiratokat és az indítványozó által csatolt iratokat és nyilatkozatokat. A bíróság részletes indokát adta a felülbírálati indítvány elutasításának, amellyel kapcsolatban az Alkotmánybíróság utal arra, hogy gyakorlata szerint nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben (lásd például: 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]).

[30] 4. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró